

Г-нъ Сотенвилъ (като го плаши още).

Ахъ !

Клитандру.

Доста е, Господине.

Г-нъ Сотенвилъ.

Не, искамъ да свржи, и всичко да бъди въ редъ. И че съмъ вашъ слуга.

Г. Данденъ.

И че съмъ вашъ слуга.

Клитандру (на Г. Дандена).

Г-не, и азъ отъ все сърдце съмъ вашъ слуга; и не мисля вече на онова което са премина. (на Г-на Сотенвила) Колкото за вази, Г-не, желая ви добъръ денъ, и извинете за тъгъта що ви причинихъ.

Г-нъ Сотенвилъ.

Цалувамъ ви рацете; и когато имате врѣме, по дохождайте кѫде назъ.

Клитандру.

Много честъ ми отдавате (излиза).

Г-нъ Сотенвилъ.

Ето, зетко, какъ трѣбва да карашъ работата. Сбогомъ, да знаешъ че влези въ една фамилия която ще ти даде подпорка въ всякой случай.